

νει ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ὑπόλευκόν τι νέφος ἀκωνόνιστον κατακερατισμένον εἰς μικροὺς νεφελώδεις σωρούς, τελευταῖον ἔχος τοῦ λαμπροτέρου τῶν φαινομένων, ἅτινα τὰ ὑψηλότερα τῆς ἀτμοσφαιρας στρώματα παρέχουσιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων.

ΤΙΜ. Α. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΗΤΩΝ

Μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν μας πολλοὶ ἴσως πιστεύουσιν ὅτι οἱ μύκητες (τὰ κοινῶς λεγόμενα μανιτάρια) δὲν εἶναι φυτὰ· βλέποντες αὐτοὺς ἀνευ φύλλων, ἀνθέων καὶ καρπῶν, καὶ οὐδὲν κοινὸν ἔχοντας πρὸς τὰ λοιπὰ φυτὰ, παρατηροῦντες τὴν αἰφνιδίαν ἐμφάνισίν των εἰς μέρη ὅπου χεῖρ ἀνθρώπου δὲν τοὺς ἔσπειρεν, ἐξ ἧς καὶ ἡ κοινὴ καὶ γνωστὴ τοῖς πᾶσι φράσις ἐπὶ παντός ἀπροσδοκῆτος «*μᾶς ἐφύτρωσε σὰν μανιτάρια*», καὶ τὴν ὀλιγοχρόνιον καὶ διαβατικὴν ὑπαρξίν των, τὰ παράδοξα, τέλος, καὶ ἀλλόκοτα σχήματα καὶ χρώματα τὰ ὅποια λαμβάνουσι, δυσκολεύονται ἴσως νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι τὰ περίεργα ταῦτα πλάσματα τῆς φύσεως ὑπάγονται εἰς τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν. Καὶ μολοντοῦντο οἱ μύκητες εἶναι φυτὰ γεννώμενα, αὐξάνοντα, καρποφοροῦντα καὶ θνήσκοντα, δυνάμει τῶν αὐτῶν νόμων δι' ὧν παράγονται καὶ ζῶσι τὰ δένδρα, οἱ θάμνοι καὶ αἱ πόαι.

Οἱ μύκητες εἶναι φυτὰ βλαστάνοντα πάντοτε ἐπὶ ὀργανικῶν σωμάτων εὐρισκομένων εἰς κατάστασιν σήψεως· μόνον φυτικὴ καὶ ζωικὴ οὐσία ἐν ἀποσυνθέσει χρησιμεύει εἰς αὐτοὺς ὡς τόπος βλαστήσεως· διὰ νὰ βλαστήσῃσι δὲ ἀπαιτοῦσι μέτριον ἢ ὀλίγον φῶς, ὑγρασίαν πολλήν καὶ τὴν δέουσαν θερμότητα· τινὲς τούτων εἶναι τόσον βραχυβίοι, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ὥρῶν διανύουσιν ὀλόκληρον τὸ στάδιον τῆς ζωῆς των, βλαστάνοντες, καρποφοροῦντες καὶ θνήσκοντες.

Οἱ μύκητες εἶναι τὰ πολυμορφώτερα τῶν φυτῶν, εἶναι οἱ Πρωτεῖς τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, διὸ καὶ ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων μέχρι τῶν ἐντελεστέρων ἀπαντᾷ τις ὅλα τὰ σχήματα· ἄλλοτε ὑπὸ μορφήν λεπτοτάτων νημάτων, ἄλλοτε ὑπὸ μορφήν σφαιρῶν ἢ σκιαδῶν, ἢ δενδρουλλίων, ἄλλοτε λευκοὶ, ἢ μέλανες, ἢ ἐρυθροὶ, ἢ κυανοῖ, ἢ κίτρινοι, ἄλλοτε διὰ μικροσκοπίου μόνον ὄρατοι, καὶ ἄλλοτε παμμεγέθεις, διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ φυσιοδίφου καὶ διὰ τὴν ποικιλίαν των αὐτὴν κατήντησε νὰ γίνωσι κλάδος ἴδιος ἐν τῇ βοτανικῇ ἐπιστῇ καὶ νὰ ἐφελεκίσωσι τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ὅλην ζωὴν σπουδαιότητων ἀνδρῶν, περιγραφᾶντων, καταταξάντων καὶ εἰκονισάντων αὐτοὺς.

Οἱ μικροσκοπικοὶ μύκητες εἶναι κατασρεπτικώτατοι εἰς τὰ φυτὰ καὶ εἰς τὰ ζῶα. Εἶδη τινὰ τοῦ γένους *Aiscidium* (*Aescidium*) καλύπτουσι

πολλάκις ὀλόκληρον τὴν ἐπιφάνειαν τῶν φύλλων καὶ πνίγουσι τὰ φυτὰ. Τὰ γένη *Τριχόσπορον* (*Trichosporum*) καὶ *Μικρόσπορον* (*Microsporium*) παρατηρήθησαν ἐπὶ τινος ἀσθενείας τῶν μεταξοσκωλήκων, καὶ ἐπὶ διαφόρων πληγῶν, τοῦ κνύου, καὶ ἄλλων δερμικῶν ἀσθενειῶν· τὸ γένος *Uredo* καὶ τὰ εἶδη αὐτοῦ ἀποτελοῦσι τὴν νόσον τὴν καταστρέφουσαν τὰ σιτηρὰ, γνωστὴν ὑπὸ τὰ κοινὰ ὀνόματα *δαύλιασμα* καὶ *συνωπίδιασμα*. Ὅταν δὲ τὰ ζῦλα τῶν οἰκοδομῶν ἢ τῶν πλοίων εἶναι πορώδη καὶ σπογγώδη, ἐάν τυχὸν προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν μικροσκοπικῶν τούτων ἐχθρῶν καταπίπτουσιν εἰς κόνιν. Διηγούνται ὅτι δίκροτον γαλλικὸν ἐπιστρέφον ἐκ θριάμβου ναυμαχίας καὶ διασωθὲν ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν ἐγένετο θῦμα τῶν μικροσκοπικῶν τούτων μυκήτων ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι. Εἰς τοιαύτην περίστασιν εὐρέθη ὡς μόνον σωτήριον μέσον ἡ ἐπιτόλαιος ἀπανθράκωσις τῶν προσβληθέντων μερῶν.

Μύκητές τινες εἶναι χρήσιμοι ὡς φάρμακα ἠρωϊκὰ, οἳ εἶναι ὀκαλούμενος *Σκληρότιον* (*Seleotium Clavus*), χρήσιμος εἰς δυστοκίας· οὗτος βλαστάνει ἐπὶ τῶν σταχύων τῆς κοινῆς *σίκαλης*· ἐξ ἄλλων κατασκευάζεται ἡ κοινὴ *ἴσκα*, χρήσιμος εἰς τὴν χειρουργικὴν καὶ ἄλλας χρείας· ἄλλοι εἶναι ἐδῶδιμοι, καθὼς ὁ *πεδινὸς ἀγαρικὸς*, τὰ ὕδα (κοινῶς ὕτανα), κτλ.

Ὁ *ἐδῶδιμος* ἢ *πεδινὸς ἀγαρικὸς* καλλιεργεῖται ἐν Ἑυρώπῃ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ χρῆσιν ἐν τῇ μαγειρικῇ.

Πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ καὶ ἄλλαχθῶ ἐγένοντο θύματα δηλητηριασθέντες ὑπὸ τῶν μυκήτων· διὰ τοῦτο εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου δὲν ἐπιτρέπεται πώλησις μυκήτων ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰμὴ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον δι' ἐκεῖνα τὰ εἶδη τὰ πασίγνωστα ὡς ἀβλαβῆ, καὶ παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων συγχωρούμενα.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΔΩΝ

Κατὰ τὸ γαλλικόν.

Ἐπὶ μακρὸν διημφισβητήθη ἡ ἀκριβὴς ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πλέκειν διὰ μηχανῆς τὰς περικνημίδας, ἀλλὰ σήμερον χάρις εἰς διαφόρους σοφὰς διερευνήσεις οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ δύνανται νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐφευρετὴς τῆς ὑφαντουργικῆς μηχανῆς τῶν περικνημίδων ἐγένετο ὁ Οὐίλλιαμ Λῆ, διαμαρτυρόμενος ἱεροκήρυξ τῆς Καλθερτῶνος ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Νοττιγγάμης ἐν Ἀγγλίᾳ, ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ·

Ὁ Λῆ ἤρᾳτο νεάνιδος καλουμένης *Μαρίας Πάτσην* καὶ κατοικούσης εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Γουδ-

βόρουθον. Ὁ Λη ἐποίει συχνὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν νεάνιδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων, καὶ τοῦτο εὐκόλως ἐννοεῖται, δὲν ἔλειπεν ἀπευθύνων πρὸς αὐτὴν ἀδιαλείπτους διαδηλώσεις· ἀλλ' ἡ Μαρία ἀκολουθοῦσα τὴν συνήθειαν τῶν χωρικῶν διήρχετο τὰς ἡμέρας τῆς πλέκουσα κάλτσας, ὡς ἐκ τούτου δὲ, ἐνῶ ὁ νέος ἱεροκῆρυξ ἐξέφραζε μετὰ πάθους τὰ τρυφερά του αἰσθήματα, ἡ μνηστὴ του κατεγίνετο ν' ἀναλάβῃ τοὺς κρίκους ἢ νὰ καταστήσῃ στενωτέραν περικνημίδα τινά.

Ἄν ὁ Λη παρεπονείτο διὰ τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην, ἡ Μαρία μειδιῶσα ἐδείκνυεν εἰς αὐτὸν ἕνα τῶν δύο μικρῶν ἀδελφῶν τῆς, κοιμώμενον ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς, καὶ παρίστα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴ βραδύνῃ ποσῶς τὴν ἐργασίαν τῆς, «Διότι, προσέθετεν, εἰς τὴν ἡλικίαν των δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ βαδιζῶσιν ἀνυπόδητοι.»

Ὁ Οὐίλλιαμ Λη πολλάκις ἀνεθεμάτιζε καὶ τὰς πλεκτὰς περικνημίδας καὶ τὸν ἐφευρετὴν αὐτῶν. Ἐκ τοῦ μίσους δὲ ταύτου τῷ ἐγεννήθη κατὰ σμικρὸν ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ καταργήσῃ διὰ παντὸς καὶ τὰς βελόνας καὶ τὸ πλέξιμον.

Διὰ τίνος μέσου ὁ Οὐίλλιαμ Λη κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του; Ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὸ οὐσιώδες εἶναι ὅτι ἐπέτυχε.

Ἡμέραν τινὰ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μαρίας ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀμάξης· πεπληρωμένος ἐκ διαφόρων τεμαχίων ἐργαλείου τινός, ὅπερ μετήνεγκεν ἐκεῖ, ἔνθα ἡ ἀνάματος νεάνις ἐπλεξε διὰ τῶν βελονῶν τῆς. . . Δίχως λέξιν νὰ προφέρῃ συνήνωσε τὰ τεμαχία ὅλα καὶ τούτου γενομένου ἤρξατο ὑφαίνων καὶ αὐτὸς τώρα, ἀλλὰ μετὰ ποσαύτης ταχύτητος, ὥστε ἐν διαστήματι ἡμισεαίας ὥρας ἐπέρκεν ἐργασίαν, ἣν ἡ Μαρία βεβαίως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ εἰς ἕνα μῆνα.

Ταῦτα διηγεῖται ἡ ἱστορία.

Νὰ εἶπω ἤδη ὅτι ὁ Λη ἀνακαλύψας τὴν μηχανὴν ἐξήγησε νὰ πορισθῇ τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας καὶ ὅτι ἀπήντησεν ἐν τῇ πατρίδι του πανταχοῦ οὐ μόνον κακεντρέχειαν, ἀλλὰ καὶ μῖσος καὶ κατάραι, (διότι, ἔλεγον, ἐμελλε νὰ καταστήσῃ δυστυχεῖς ἀνκριθήμετους οἰκογενεῖας ἀποζώσας μόνον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν περικνημίδων αἱ ἐπλεκαν διὰ τῶν χειρῶν), εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐπανελάμβανον τὴν ἱστορίαν πάντων τῶν ἐφευρετῶν. Ἡ παροιμία «οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ» ἦν καὶ ἔσται πάντοτε ἀληθής. Τοσαῦτα τέλος ὑπέστη ὁ Λη, ὥστε ἀδημονήσας ἤλθεν ἐν Γαλλίᾳ, ἔνθα ἐβασίλευε τότε Ἐρρίκος ὁ Δ'. Ἀπετάθη δὲ παράτα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ βασιλέως, τὸν περίφημον Σουλλῦ, ὅστις ἐκ πρώτης ὄψεως ἐννοήσας οἰκὸν ὠφέλειαι ἠδύνατο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς μηχανῆς τοῦ Λη, παρήγγειλε νὰ κατασκευάσῃ τοιαύτας τινὰς, αἱ

καὶ ἐτοποθέτησεν ἐν τῷ «Ὀπλοστάσιῳ» τῶν Παρισίων.

Μετὰ τρεῖς μῆνας συνέβη τὸ ἐξῆς περιεργον ἀνέκδοτον. Ἦτον ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, ὁ δὲ Σουλλῦ προσήνεγκεν εἰς τὴν βασιλίαν Μαρίαν τῶν Μεδίκων δωδεκάδα ζευγῶν μεταξίνων περικνημίδων.

Σὰς ἀφίνω νὰ φαντασθῆτε τὸν θαυμασμὸν τῆς ὡραίας καὶ φιλαρέσκου ἀνάσσης, ἠναγκασμένης μέχρι τοῦδε νὰ φέρῃ περικνημίδας ἐξ ἐρίου πλεκτὰς, ἐπὶ τῇ θῆξ τοῦ λαμπροῦ, ἀπαλοῦ, διαφανοῦς καὶ λεπτοῦ τούτου πλέγματος. Ἰδίαις χερσὶ παρέδωκεν εἰς τὰς βασιλικὰς κομμωτρίκας τὸ πολῦτιμον τοῦτο δῶρον, ὅπως δι' αὐτῶν τὴν ὑποδέσσει κατὰ τὴν ἔγερσίν τῆς· διότι, καὶ ὁ Σουλλῦ ἀναφέρει ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν αὐτοῦ, ἡ βασίλισσα τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἐδέχετο ἐν τῇ κλίνῃ οὔσα τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τῆς αὐλῆς.

Αἱ βασιλικαὶ κομμωτρίαι, ἔργον ἔχουσαι νὰ πλέκωσι καὶ προμηθεύωσι τὰς περικνημίδας τῆς βασιλίσης, ἐθεώρησαν ἄστειον καὶ ἐπικερδῆς σύναμα δι' αὐτὰς νὰ διαλύσωσιν εἰς διάφορα μέρη τὰς ῥαφὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Λη κατεσκευασμένων περικνημίδων, ὥστε ἐχωρίσθησαν εἰς δύο σχεδὸν μέρη, ὅτε ἡ βασίλισσα τὰς ἐδοκίμασε.

Τὸ ἔσπερας, κατὰ τὸ δεῖπνον, Μαρία ἡ τῶν Μεδίκων, ἦτις ὀλίγον, ὡς γνωστὸν, ἠγάπα τὸν Σουλλῦ, πολλὰ ἔσκωπεν αὐτὸν διὰ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ δῶρου τοῦ.

Ὁ δὲ Σουλλῦ ἐπανεθῶν εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον ἐξέφρασε τὴν δυσἀρεσίαν του πρὸς τὴν Λη, ὅν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ διώξῃ ἐκ τῆς Γαλλίας.

Ἐπὶ τέλους ὅμως, ἀνακαλυφθέντος τοῦ τεχνάσματος τῶν κομμωτριῶν, ἡ βασίλισσα ἤλεγξεν αὐτὰς αὐατηρῶς καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ἐπαύσατο φέρουσα μεταξίνους περικνημίδας.

Ὁ Λη ἐπίστευεν ἤδη ἐαυτὸν πλουτήσαντα, ὅτε, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ὁ Ραβαϊλλὰν ἰδολοφόνησεν Ἐρρίκον τὸν Δ', ὁ Σουλλῦ παρητήθη τῆς ἀρχῆς, ἡ βασίλισσα περιπλέχθη μετὰ τῶν ταραχῶν τῆς ἀντιβασιλείας, ὁ δὲ Λη ἐγκαταλείφθεις, λησμονηθεὶς, περιελθὼν εἰς δυστυχίαν, ἀπέθανεν ἐτη τινὰ ὕστερον.

Μόλις κατὰ τὸ 1636 ὁ Ἰωάννης Χίνδρες, οὗ ὁ πατὴρ ἦτο μαθητὴς τοῦ Οὐίλλιαμ Λη, κατασκευάσεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔθηκεν εἰς ἐνέργειαν τὰς πλεκτικὰς τῶν περικνημίδων μηχανὰς. Ἄλλ' ἡ Ἀγγλία ἡ τοσαῦτον παριδοῦσα καὶ πικράνασα τὸν ἐφευρετὴν, ὑπεδέχετο πρὸ πολλοῦ ἤδη τὸν ἀδελφὸν τοῦ Λη, ἡ δὲ βασίλισσα Ἐλισαβέτ οὐ μόνον ἐφόρει μεταξίνους περικνημίδας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς βασιλίσας, τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς, ὡς πολῦτιμον δῶρον τοιαύτας ἐπεμπε. Τέλος δὲ νέα καὶ ἰσχυρὰ συντεχνία ἐσχηματίσθη ἐν Λονδίῳ. Εἰς τῶν μηχανητῶν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λη ἀπέκτισης

λαμπράν περιουσίαν καὶ κατέστη εἰς τῶν ἐπισημοτέρων μεγιστάνων τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ λόρδου Χούδσων.

Ἐν Σμύρῃ.

Σ. Ι. Π.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΛΕΝΔΑΡΙΟΝ

Μάιος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς ὁ Ἑρμῆς ἀφίσταται ἀπὸ τοῦ Ἥλιου διευθυνόμενος πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ καὶ εἶνε κατὰ τὸν χρόνον τούτον ἐσπέριος ἀστὴρ εὐρίσκεται δὲ ἐν τῷ ὠραίῳ ἀστερισμῷ τοῦ Ταύρου. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἡμέραν εὐρίσκεται ἐν τούτῳ τῷ μέρει καὶ ὁ Ἥλιος, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διακρίνωμεν τὸν Ἑρμῆν, ὡς κατακλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἀπλέτου αἴγλης τοῦ οὐρανοῦ φωστῆρος.

Ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου μέχρι τῆς 40 Ἰουνίου φαίνεται ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ τῆς Γῆς ὅτι δὲν προβαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω, ἀλλ' οἰοῖται ὑποχωρεῖ, καὶ εἶτα ἀναλαμβάνει τὴν κατ' εὐθεῖαν προβάσιν του. Ἡ παράδοξος αὕτη ἐκκλίσις ἀπὸ τῆς προτέρας διευθύνσεως συμβαίνει ἀκριβῶς κατὰ τὴν στάσιν του πλησίον τοῦ Ἥλιου. Ὅτε δὲ ὁ Ἑρμῆς θεώμενος ἀπὸ τῆς Γῆς φαίνεται πλησιέστατα τῷ Ἥλιῳ, ὡς καὶ ὅτε εὐρίσκεται εἰς ἀνωτέρην σύνοδον μετὰ τοῦ Ἥλιου, τότε προβαίνει ἕως 23 περίπου μοίρας πρὸς ἀνατολὰς, εἶτα βραδέως πλησιάζει πρὸς τὸν Ἥλιον ἕως 18 μοίρας, καὶ παύει ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐνταῦθα ἢ τοιαύτη φαινομένη κίνησις του· τότε δὲ λέγομεν: ὁ πλανῆτης εἶνε στάσιμος. Ἀλλὰ ταχέως ἄρχεται ὀρμητικῶς κατευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἥλιον, προσπελάζει αὐτῷ, ἀφανίζεται ἐντὸς τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς κατωτέραν σύνοδον μετ' αὐτοῦ. Τοῦτο συμβαίνει περὶ τὰς 26 Μαΐου. Μεθ' ἡμέρας τινὰς φαίνεται πρὸς Ἥλιου δυσμὰς, ἀφίσταται ἀπ' αὐτοῦ μετὰ μειουμένης ταχύτητος καὶ εἶτα αὐθις καθίσταται στάσιμος. Ἀναλαμβάνει μετ' οὐ πολὺ τὴν εὐθεῖαν κίνησιν του βραδέως καὶ προβαίνει ἀπομακρυνόμενος τοῦ Ἥλιου μέχρις 23 μοιρῶν. Εἰς ταύτην τὴν μεγίστην πρὸς δυσμὰς ἀπόστασιν ἐφικνεῖται ὁ Ἑρμῆς κατὰ τὰς 20 Ἰουνίου. Ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς ἄρχεται διευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἥλιον μετ' αὐξήσεως ταχύτητος, ἀπὸλλυται ἐν ταῖς ἀκτίσιν αὐτοῦ καὶ φθάνει τέλος αὐθις εἰς ἀνωτέραν σύνοδον· τοῦτο δ' ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως ἐκ νέου.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν συμβαίνει ἡ παράδοξος αὕτη κίνησις καλεῖται *συνοδικὴ περίοδος* τοῦ πλανῆτου.

Πρόμοια φαινόμενα φαινομένης ἀταξίας τῆς κινήσεως δεῖκνυει καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ οἱ λοιποὶ πλανῆται.

Π. Κ.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁ ἐπόμενος συνοπτικὸς πίναξ περιέχει ἀριθμοὺς δεικνύοντας τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαιράς, μετρουμένην ἐν σκιᾷ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μέσον ἐκάστου μηνὸς (κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον), καὶ τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῆς θαλάσσης, μετρουμένην παρὰ τὰς ἀκτὰς. Ὅλοι δὲ οἱ βαθμοὶ οὗτοι τῆς θερμοκρασίας εἰσὶ κατὰ τὸ ἑκατοντάβαθμον θερμομετρον.

Αἱ θερμοκρασίαι τῆς ἀτμοσφαιράς, παριστῶσαι τὸν μέσον ὄρον, στηρίζονται ἐπὶ πολυπληθῶν παρατηρήσεων γενομένων ἐν Ἀττικῇ. Ἡ θερμότης τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος παρὰ τὴν ἄμμον ἐμετρήθη πεντακοσίαις σχεδὸν ὑπ' ἐμοῦ, ὑπὸ τοῦ κ. Φὸν Θ. Χελδράϊχ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Βουρλῆ, κατὰ τὰ Ἀθηναϊκὰ παράλια, ἐπὶ τῆς Εὐρώπου, Σύρου, Αἰγίνης, Ἐλευσίνος, ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, ἐν Πάτραις καὶ Ζακύνθῳ· οὕτως ὥστε οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἐξαγόμενον καὶ παριστῶντες τὸν μέσον ὄρον ἀριθμοὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ τῶν παραλίῳν τῆς Ἀττικῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀκριβέστατα εἰλημμένοι, καὶ ὅτι αἱ καθ' ὄραν παραλλαγὰι δὲν ἠρευνήθησαν μέχρι τοῦδε.

Ἐν ὄρα χειμῶνος ἡ θάλασσα εἶνε θερμοτέρα τῆς ἀτμοσφαιράς. Τὸναντίον συμβαίνει ἐν ὄρα θέρους. Τὴν πρωτὰν ἡ θάλασσα εἶνε ψυχροτέρα, τὸ δὲ ἐσπέρας θερμοτέρα τῆς ἀτμοσφαιράς. Τὸ ἀνώτατον δὲ ὄριον τῆς αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν θερμοκρασιῶν ἀμφοτέρων τούτων δὲν συμπίπτει ποτὲ τὴν αὐτὴν ὄραν.

Μέση θερμοκρασία Διαφορ. τῆς θερμοκρασίας θαλ. τῆς ἀτμ. τῆς ἀτμ. καὶ τῆς θαλ. (Βαθμοί)

Ἰανουάρ.	1	140.7	80.5	. . .	—60.2
"	15	13.9	8.0	. . .	—5.9
Φεβρ.	1	13.9	8.4	. . .	—5.5
"	15	14.4	9.6	. . .	—4.8
Μάρτ.	1	15.2	11.2	. . .	—4.0
"	15	16.2	12.8	. . .	—3.4
Ἀπρίλ.	1	17.3	14.4	. . .	—2.9
"	15	18.1	16.3	. . .	—2.2
Μάϊος	1	19.8	18.5	. . .	—1.3
"	15	21.3	21.1	. . .	—0.2
Ἰούνιος	1	22.9	23.7	. . .	+ 0.8
"	15	24.6	25.8	. . .	+ 1.2
Ἰούλιος	1	25.8	27.2	. . .	+ 1.4
"	15	26.6	28.1	. . .	+ 1.5
Αὐγούστ.	1	26.8	28.5	. . .	+ 1.7
"	15	26.5	28.1	. . .	+ 1.6
Σεπτέμβρ.	1	25.6	26.5	. . .	+ 0.9
"	15	24.4	24.4	. . .	0.0
Ὀκτώβρ.	1	23.0	22.0	. . .	—1.0
"	15	21.6	19.7	. . .	—1.9
Νοέμβρ.	1	20.0	17.2	. . .	—2.8
"	15	18.5	14.5	. . .	—4.0
Δεκέμβρ.	1	17.5	11.9	. . .	—5.6
"	15	16.4	9.7	. . .	—6.7

Ὡς πρὸς τὰ θαλάσσια λουτρά αἱ τρεῖς αὗται σειραὶ τῶν ἀριθμῶν ὑποδεικνύουσι τὸν κατάλ-